

[Hanne Severinsen]

tekst uden for mange af de formaliteter, der i dag ødelægger debatten.

Det er vigtigt, at vi for fremtiden også undgår for megen dobbeltadministration. Princippet må være, at så meget som muligt lægges ud. Statslige opgaver kan varetages af amterne og amtslige opgaver af kommunerne. Vi håber også, at der bliver tale om en reel decentralisering af by- og landzonenloven.

Men netop når man øger decentraliseringen og selvforvaltningen, må man også acceptere, at afgørelserne bliver forskellige lokalt. Men disse lokalt betingede forskelle kræver også, at vi har en samlet landsplanlægning, som jeg ser som den ramme, der afbalancerer på den ene side de nationale interesser og på den anden side hensynet til størst mulig frihed og størst muligt råderum. Det stiller store krav til klarhed og gennemsækelighed: Hvad er det, staten gerne vil sikre, det skal kommunerne vide, så de kan indarbejde det i deres planlægning.

Ministeren nævner i den forbindelse det såkaldte baghaveproblem: Alle vil gerne af med affaldet – ingen vil have, at lossepladsen ligger på nabogrunden. Vi vil gerne se TV 2, men masten skal placeres i en anden kommune. Ministeren nævner, at det her kan blive nødvendigt for staten at gribe ind for at sikre, at sådanne opgaver rent faktisk bliver løst.

I den forbindelse vil jeg omvendt gerne pege på, at kommunerne ved at vise sig opgaven voksen kan undgå, at det hele skal styres centralt. Decentraliseringens bagside set med kommunalbestyrelsens øjne kan være, at ansvaret nu hviler på kommunalbestyrelsens medlemmer. Desværre ser vi alt for ofte, at kommunalbestyrelserne reagerer ved at bede staten om at løse de ubehagelige problemer. Det er helt øjensynligt nemmere for nogle kommuner at klare protesterne fra beboergrupper med henvisning til et statsligt cirkulære, end det er selv at begrunde, hvorfor en upopulær beslutning er nødvendig.

Forsvarsministeren kan eksempelvis fortælle, at sådan noget som at få kommuner til at lave lokalplaner for skydebaner ikke er spor nemt, og så må staten gribe ind. Det er en særdeles uheldig udvikling, fordi det er noget, som er med til at give en forflygtigelse af det kommunale ansvar. Jeg tror, at løsningen på det er den samme, som når det gælder kommunernes forhold til økonomien. Staten må melde ud,

hvilke opgaver kommunen forventes at løse, men den konkrete udformning må kommunerne selv tage ansvaret for. Det er det sundeste, for så undgår vi, at ministeren bliver nødt til at bruge sine beføjelser til at gribe ind.

I Venstre håber vi, at der for alvor kommer gang i bestræbelserne for at forenkle og decentralisere, men vi håber også på, at kommunerne lever op til det ansvar, som derved bliver deres. De skal for fremtiden ikke administrere med næsen nede i cirkulærebunken, men administrere med sund sans inden for de fastlagte ramkestyringsmålsætninger.

Et af formålene med landsplanlægningen er, at vi skal skabe lige udviklingsmuligheder i det land. Debatten om det skæve Danmark har fået en ny dimension i de senere år, hvor der har været større erhvervsudvikling i Vestdanmark end i Østdanmark, samtidig med at administrationsarbejdspladsernes antal stadig øges i det østlige Danmark. Der består også mange skævheder på det uddannelsesmæssige område, på infrastrukturen osv., ligesom lovenes relevans opleves meget forskelligt i forskellige områder af landet. Måske kunne en forenkling og decentralisering også her bidrage til, at man fik de løsninger, der passede lokalt, og dermed skabte lige udviklingsmuligheder, som også gerne må omfatte mulighed for forskellighed.

I Venstre glæder vi os til at deltage i dette arbejde.

Knud Lind (FP):

Venstre glæder sig til at deltage i dette arbejde, som bl.a. består i, at det nære samfund, som Venstre altid taler så smukt og varmt om, decentraliseringen, ikke får gode vilkår, vil jeg blot sige til Venstres ordfører.

Da jeg læste miljøministerens landsplanredegørelse, kom jeg til at tænke på det gamle ordsprog om, at man ikke kan både blæse og have mel i munden. Det er faktisk en af de ting, man forsøger i ministerens redegørelse. På den ene side siger ministeren, at det er regeringens opfattelse, at decentraliseringen skal fastholdes og udbygges. På den anden side siger man, at miljøministeren kan overtage hele planlægningen fra start til slut, og at decentraliseringen skal modsvares af en tydelig, klar markering af statslige interesser. Det er faktisk lidt svært at få til at gå op i en højere enhed. Det er muligt, at miljøministeren kan gøre det. Vi kan dog fra